

Csontos János: A The New York Times megrögzött el?ítélete

2016 január 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Elismerte a The New York Times újságírója: tényállításával ellentétben nem tudja bizonyítani, hogy magyar börtön?r szexuális indíttatásból szír menekült n?t bántalmazott volna.

Az amerikai újság ugyanakkor nem óhajtja beismerni és hasábjain közzétenni, hogy mer? el?ítéletességb?l megrágalmazta hazánkat.

A magyar kormány azonban, amely a jelek szerint avíttas módon demokrata elveket vall, hisz a sajtótisztességben és nem híve a kritikátlan tekintélytiszteletnek. Kovács Zoltán kormánybiztos szerint további jogi lépéseket tervez a valótlán állítások miatt, amennyiben a lap rövid id?n belül nem tesz eleget a korrekcióra vonatkozó kérésnek.

The New York Times

Az ominózus cikk szerint egy szír n? azt állította, hogy egy magyar börtön?r súlyosan bántalmazta, mert elutasította a közeledését. A hölgy nyilvánvalóan hazudik, mert börtöneinkben kizárólag feln?tt férfiak voltak és vannak idegenrendészeti ?rizetben: ezt az amerikai kollegina egy gyors ellen?rz? hívással vagy e-maillal is lecsekkolhatta volna. De nem csekkolta le, mert el?ítéletességében ezt a vad pusztai magyarokról nagyon is el tudta képzelni. Ám az ? hibáját a lapvezetés is körömszakadtáig védelmezi, s ez már nem szakmai botlás, hanem jogi kérdés: ha az önkéntes helyreigazítást nem lépik meg a hitelességvesztés és presztízsveszteség elkerülésére, akkor egy milliárdos nagyságrend? jóvátétel talán kell?en elrettent? lehetne a jöv?beli potenciális rágalmozásokra nézve.

Katrin Bennhold, a cikk szerz?je kitart a cikkben általa leírtak mellett: szerinte „a menekült szír n?ket ér? szexuális er?szakról írt cikk elején megemlített magyarországi eset az egyik fogva tartó központban fordult el?”, és err?l az áldozat lánytestvére számolt be, aki szemtanúja volt a történeteknek. Az újságíró további részleteket nem tudott mondani, így azt sem, hogy a n?t pontosan hol és mikor verték meg. Ezt azzal magyarázta, hogy „a muszlim n?k nehezen nyílnak meg”.

A magyarországi eset szemtanúja sem magát, sem a testvérét nem kívánta azonosítani; így aztán akár az ujjából is szophatta. „A szíriai n?k attól félnek, hogy ha az ehhez hasonló történetek kiderülnek, akkor a családjuk és közösségük könny?vér?nek bélyegzi ?ket, így komoly retorziókra is számíthatnak. (...) Pedig a szíriai asszony szerint a testvérét Magyarországon csak megverték, nem er?szakolták meg” – írta Bennhold a Vs.hu hírportálnak. Ugyanakkor elismerte: „természetesen ezeket a sztorikat nem tudja leellen?rizni”.

Összegezzük: a muszlim kultúra sajátosságai, a sztorik ellen?rizhetetlensége, illetve a források védelme az amerikai sajtóerkölcs szerint együttesen eredményezi, hogy bizonyítékok vagy akár tények nélkül is bárkit meg lehet rágalmozni – ez esetben kollektíven a magyar büntetés-végrehajtást, áttételesen tehát a magyar államot. A nagy jogvéd? buzgalomban ilyesmi a honi sajtóban is el?fordul: egy minapi riportban egy „Keleti pályaudvari” szír n? arról számolt be, hogy miután átmászott a szerb–magyar határon a kerítés alatt(!), két magyar egyenruhás

elvitte a bokrok közé megrögzölni.

A forrás, a szavahihetőség kérdése nagyjából itt is ugyanilyen: az ellenrizhetőség szóba sem kerül. Míg azonban a határ menti bokrok magyar rendreiről büntetlenül lehet összevissza hazudozni, a magyar börtönőrök, fájdalom, nem: sem az állítólagos áldozat, sem az állítólagos női szemtanú nem tette be ugyanis a lábát magyar börtönbe.

A jó szándékú hazugság is hazugság, úgyhogy csak egyet lehet érteni a CÖF felvetésével: a Társaság a Szabadságjogokért, a Helsinki Bizottság és más harsány liberális jogvédő szervezetek ne alkalmazzanak kettős mércét. Ha a magyar börtönviszonyok miatt Strasbourgba rohangálnak feljelentgetni, most álljanak ki a megrágalmazott magyar börtönőrök mellett: a penetráns The New York Times-ügyben ne hallgassanak, mint a kuka. Pláne, hogy a fiktív történet egyik motívuma, a nők elleni erőszak időközben az európai politika fősodrába került: a zabolátlan menekültszilveszter láttán immár Angel Merkel asszony is hátraarcot csinált a Wilkommenskulturnak, csalódott bennük, sőt undorodik tőlük – s bármilyen vonzó a szimmetriakedvelők számára, ha a migránsok általi erőszakot a migránsokon elkövetett erőszakkal lehetne ellensúlyozni: a tényeket nem lehet megrögzölni.

Szilveszterkor lejárt a szerzői jogi moratórium, amíg a jogtulajdonos bajor állam blokkolhatta a Mein Kampf kiadásait: mostantól bárki megjelentetheti. A németek kritikai kiadással mennek a „szabad vásár” elébe. A jegyzetapparátus kétszer annyi lesz, mint maga a hitleri szöveg, mondván: annyit hazudozott, hogy rendre helyre kell tenni. Ha a The New York Times esetében is ezt a módszert követnék, és minden lapszámnak volna ilyen aggályos kritikai kiadása, a Jenki postások sérvet kapnának, amíg az újságot kiszállítanák az elfizetőkhez...

www.magyaridok.hu - Csontos János

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
